Úradný vestník Európskej únie

C 273

Zväzok 59

Slovenské vydanie

Informácie a oznámenia

27. júla 2016

Obsah

II *Oznámenia*

OZNÁMENIA INŠTITÚCIÍ, ORGÁNOV, ÚRADOV A AGENTÚR EURÓPSKEJ ÚNIE

Európska komisia

2016/C 273/01 Oznámenie Komisie – Usmernenie Komisie k zjednodušeniu enviromentálnych posúdení vykonávaných poda článku 2 ods. 3 smernice o posudzovaní vplyvov na životné prostredie (smernica Európskeho parlamentu a Rady 2011/92/EÚ zmenená smernicou 2014/52/EÚ) 1

2016/C 273/02 Nevznesenie námietky voči oznámenej koncentrácii (Vec M.8106 – Jones Lang Lasalle/Integral UK Holding) ([1]) 7

2016/C 273/03 Nevznesenie námietky voči oznámenej koncentrácii (Vec M.7986 – Sysco/Brakes) ([1]) 7

IV *Informácie*

INFORMÁCIE INŠTITÚCIÍ, ORGÁNOV, ÚRADOV A AGENTÚR EURÓPSKEJ ÚNIE

Európska komisia

2016/C 273/04 Výmenný kurz eura 8

2016/C 273/05 Vysvetlivky ku kombinovanej nomenklatúre Európskej únie 9

2016/C 273/06 Vysvetlivky ku kombinovanej nomenklatúre Európskej únie 9

SK

([1]) Text s významom pre EHP

II

(Oznámenia)

OZNÁMENIA INŠTITÚCIÍ, ORGÁNOV, ÚRADOV A AGENTÚR EURÓPSKEJ ÚNIE

EURÓPSKA KOMISIA

OZNÁMENIE KOMISIE

Usmernenie Komisie k zjednodušeniu enviromentálnych posúdení vykonávaných poda článku 2 ods. 3 smernice o posudzovaní vplyvov na životné prostredie (smernica Európskeho parlamentu a Rady 2011/92/EÚ zmenená smernicou 2014/52/EÚ)

(2016/C 273/01)

1. Úvod

Cieľom zmenenej smernice o posudzovaní vplyvov na životné prostredie (smernica o EIA) ([1]) je zlepšiť ochranu životného prostredia tak, že sa environmentálne otázky stanú súčasťou rozhodovacieho procesu pri schvaľovaní verejných a súkromných projektov, ktoré si vyžadujú posúdenie možných vplyvov na životné prostredie.

Okrem toho posudzovanie vplyvov na životné prostredie (EIA), ktoré je v súlade so zásadami lepšej regulácie, zvyšuje podnikateľskú istotu v záujme verejných a súkromných investícií. Podľa právnych predpisov EÚ sa môže niekedy v prípade jedného projektu vyžadovať niekoľko environmentálnych posúdení s ohľadom na životné prostredie. Každým posúdením sa má maximalizovať určitý druh ochrany životného prostredia. Veľký počet zákonných požiadaviek a súbežných posúdení pre jeden projekt však môže viesť k zdržaniam, nezrovnalostiam a administratívnej neistote pri ich uplatňovaní. Okrem toho sa môžu zvýšiť administratívne náklady a náklady na vykonávanie a môže dôjsť k nezrovnalostiam medzi posúdeniami a konzultáciami v súvislosti s daným projektom.

Toto oznámenie obsahuje usmernenie k zefektívneniu procesu EIA. Zameriava sa na určité kroky posudzovania vplyvov na životné prostredie a identifikuje spôsoby zefektívnenia rôznych environmentálnych posúdení v kontexte spoločných a/alebo koordinovaných procedúr (pozri kapitolu 4). Toto oznámenie nie je záväzné a nemá žiadny vplyv na otázku, či si členské štáty musia vybrať medzi koordinovanou a spoločnou procedúrou, alebo či môžu skombinovať obe procedúry. Okrem toho treba poznamenať, že o výklade práva EÚ v konečnom dôsledku rozhoduje len Súdny dvor Európskej únie.

([1]) Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2011/92/EÚ z 13. decembra 2011 o posudzovaní vplyvov určitých verejných a súkromných projektov na životné prostredie (Ú. v. EÚ L 26, 28.1.2012, s. 1), zmenená smernicou Európskeho parlamentu a Rady 2014/52/EÚ zo 16. apríla 2014 (Ú. v. EÚ L 124, 25.4.2014, s. 1). Smernica 2011/92/EÚ je kodifikovaným znením smernice Rady 85/337/EHS z 27. júna 1985 o posudzovaní vplyvov určitých verejných a súkromných projektov na životné prostredie, zmenenej smernicou 1997/11/ES, smernicou 2003/35/ES a smernicou 2009/31/ES.

2. Spoločné a koordinované procedúry uplatňované podľa článku 2 ods. 3 smernice o EIA v znení zmien

V smernici EIA ([1]) sa stanovujú dve procedúry na zefektívnenie environmentálneho posudzovania projektov, ktoré sú predmetom posúdenia vplyvov na životné prostredie (smernica o EIA) a iných environmentálnych posúdení podľa platných právnych predpisov EÚ. Ide o tieto postupy:

i) spoločná procedúra a

ii) koordinovaná procedúra.

Na projekt alebo určitý typ projektov sa môže uplatniť jedna z procedúr alebo kombinácia obidvoch. Koordinácia alebo spojenie procedúr environmentálneho posudzovania projektu s cieľom zabrániť duplicite a nadbytočnosti a zároveň v plnej miere využívať synergie a minimalizovať čas potrebný na povoľovanie, sa nazýva „zefektívnenie" (*streamlining*). Členské štáty môžu zavádzať koordinované a/alebo spoločné procedúry, ktoré spĺňajú požiadavky príslušných smerníc, pričom sa majú zohľadniť osobitné ustanovenia, ktoré smernice obsahujú.

Členské štáty v rámci spoločnej procedúry realizujú jedno posúdenie vplyvov daného projektu na životné prostredie. Nie sú tým dotknuté ustanovenia iných právnych predpisov EÚ, v ktorých môže byť stanovené niečo iné ([2]). Jedno posúdenie realizované v súlade so smernicou o EIA nahrádza viaceré posúdenia daného projektu. Jedno posúdenie zabezpečuje, že projekt je v súlade s príslušným *acquis*.

V rámci koordinovanej procedúry členské štáty určia orgán, ktorý bude koordinovať rôzne posúdenia vplyvov projektu na životné prostredie. Nie sú tým dotknuté ustanovenia iných právnych predpisov EÚ, v ktorých môže byť stanovené niečo iné. Jednotné kontaktné miesto príslušné pre všetky environmentálne posúdenia môže vniesť väčšiu jasnosť a zlepšiť efektívnosť pre navrhovateľov a správu a poskytnúť usmernenie počas celého postupu. Určený správny orgán zohráva ústrednú úlohu pri koordinácii a zabezpečuje hladký priebeh environmentálneho posudzovania.

Pri uplatňovaní jednotlivých postupov si členské štáty môžu zvoliť rôzne prístupy. Niektoré už zaviedli koordinované a/alebo spoločné procedúry uvedené v článku 2 ods. 3 smernice o EIA ([3]). Členský štát je povinný zabezpečiť transponovanie a vykonávanie článku 2 ods. 3 okrem iného zavedením určitých zmien vo svojich vnútroštátnych právnych predpisoch.

Na tento účel, ak sa členský štát rozhodne pre spoločnú procedúru, bolo by vhodné stanoviť jedno posúdenie vplyvov určitého projektu na životné prostredie. Ak sa členský štát rozhodne pre koordinovanú procedúru, bolo by vhodné určiť orgán, ktorý by jednotlivé posúdenia koordinoval.

Do akej miery sa musia zmeniť vnútroštátne právne predpisy transponujúce smernicu, závisí aj od toho, či členské štáty začlenili posudzovanie vplyvov na životné prostredie do jestvujúcich procesov povoľovania projektov, do iných procesov alebo do procesov stanovených na dosiahnutie cieľov smernice o EIA (článok 2 ods. 2 smernice o EIA).

([1]) V článku 2 ods. 3 zmenenej smernice o EIA sa stanovuje:
„3. V prípade projektov, pre ktoré povinnosť uskutočniť posudzovanie vplyvov na životné prostredie vyplýva súčasne z tejto smernice a smernice Rady 92/43/EHS a/alebo smernice Európskeho parlamentu a Rady 2009/147/ES, členské štáty v prípade potreby zabezpečia, aby bolo možné vykonať koordinované a/alebo spoločné procedúry, ktoré spĺňajú požiadavky uvedených právnych predpisov Únie.
V prípade projektov, pre ktoré povinnosť uskutočniť posudzovanie vplyvov na životné prostredie vyplýva súčasne z tejto smernice a iných právnych predpisov Únie než smerníc uvedených v prvom pododseku, môžu členské štáty umožniť vykonanie koordinovaných a/alebo spoločných procedúr.
V rámci koordinovanej procedúry uvedenej v prvom a druhom pododseku sa členské štáty usilujú koordinovať rôzne samostatné posúdenia týkajúce sa vplyvov konkrétneho projektu na životné prostredie požadované príslušnými právnymi predpismi Únie určením orgánu na tento účel bez toho, aby boli dotknuté ustanovenia v iných príslušných právnych predpisoch Únie, ktoré sú s týmto v rozpore.
V rámci spoločnej procedúry uvedenej v prvom a druhom pododseku sa členské štáty usilujú vykonať jedno posúdenie vplyvov konkrétneho projektu na životné prostredie požadované príslušnými právnymi predpismi Únie bez toho, aby boli dotknuté ustanovenia v iných príslušných právnych predpisoch Únie, ktoré sú s týmto v rozpore.
Komisia poskytne usmernenia týkajúce sa zriadenia akýchkoľvek koordinovaných alebo spoločných procedúr pre projekty, ktoré sú súčasne predmetom posúdení podľa tejto smernice a smerníc 92/43/EHS, 2000/60/ES, 2009/147/ES a 2010/75/EÚ."

([2]) V článku 2 ods. 3 štvrtom pododseku smernice o EIA v znení zmien sa stanovuje, že v nej uvedená spoločná procedúra sa uplatňuje „bez toho, aby boli dotknuté ustanovenia v iných príslušných právnych predpisoch Únie, ktoré sú s týmto v rozpore".

([3]) Napríklad smernicou Rady 97/11/ES z 3. marca 1997, ktorou sa mení a dopĺňa smernica 85/337/EHS (smernica o EIA), sa zaviedla táto možnosť: „Členské štáty môžu stanoviť jednotný postup na splnenie požiadaviek tejto smernice a požiadaviek smernice Rady 96/61/ES z 24. septembra 1996 o integrovanej prevencii a kontrole znečisťovania životného prostredia" (článok 2a).

Komisia bola poverená, aby poskytla usmernenia týkajúce sa zavedenia koordinovaných a/alebo spoločných procedúr pre projekty, ktoré si vyžadujú posudzovanie podľa smernice o EIA a smerníc 92/43/EHS („smernica o biotopoch“) ([1]), 2000/60/ES (rámcová smernica o vode), 2009/147/ES („smernica o vtáctve“) ([2]) alebo 2010/75/EÚ („smernica o priemyselných emisiách“). Podľa Komisie je toto usmernenie aj v súlade s cieľmi uvedenými v odôvodnení 37 smernice 2014/52/EÚ ([3]), ktoré by mali členské štáty brať do úvahy pri vykonávaní smernice o EIA v znení zmien.

Aj keď zefektívnenie, pokiaľ ide o posudzovanie vplyvov na životné prostredie a „primerané posúdenie“ podľa smernice o biotopoch ([4]) a/alebo podľa smernice o vtáctve, je „v prípade potreby“ povinné, rozhodujú jednotlivé členské štáty o tom, či ho uplatnia na smernicu o EIA a rámcovú smernicu o vode, alebo na smernicu o priemyselných emisiách.

3. **Plánovanie efektívnejších procedúr**

Cieľom zefektívnenia je vytvoriť flexibilný a komplexný prístup k posudzovaniu, ktorý sa môže prispôsobiť každému projektu bez ohrozenia environmentálnych cieľov alebo vplyvu na závery jednotlivých posúdení. Zefektívnenie pomáha navrhovateľom zorientovať sa v príslušných posúdeniach, zapojených orgánoch a konzultačnom procese. Pomáha to zabrániť duplicite posúdení a zdržaniam pri ich vykonávaní.

Bez ohľadu na to, či sa zvolí spoločný alebo koordinovaný prístup, alebo kombinácia oboch, rozsah environmentálnych posúdení, ktoré sa majú vykonať, sa musí stanoviť dostatočne včas. Týmto spôsobom je možné identifikovať environmentálne faktory, na ktoré by projekt mohol mať výrazný vplyv. Pokiaľ ide o efektívnosť, plánovanie zefektívnených koordinovaných a/alebo spoločných procedúr vytvára istotu a regulačnú stabilitu. Takýto prístup uľahčuje vypracovanie environmentálnych správ a informácií, ktoré sa vyžadujú v rôznych smerniciach.

Ak sa uplatňuje spoločná procedúra, Komisia členským štátom odporúča vypracovanie jednej integrovanej environmentálnej správy obsahujúcej informácie zo všetkých vykonaných posúdení. S cieľom zabezpečiť systematický postup posudzovania a dodržiavania všetkých príslušných smerníc je vhodné už od začiatku posudzovať všetky relevantné aspekty projektu. V prípade koordinovanej procedúry zabezpečuje určený orgán riadenie rôznych posúdení, ktoré sa majú vykonať. Spoločné posúdenie naproti tomu znamená, že sa vykonáva iba jedno posúdenie vplyvu na životné prostredie.

3.1. *Posudzovanie vplyvov na životné prostredie (EIA) a primerané posúdenie (appropriate assessment, AA)*

Podľa smernice o EIA členské štáty v prípade projektov, pre ktoré povinnosť uskutočniť posudzovanie vplyvov na životné prostredie vyplýva súčasne zo smernice o EIA a smernice o biotopoch, najmä z článku 6 ods. 3 a 4 smernice o biotopoch (primerané posúdenie) a/alebo smernice o vtáctve, v prípade potreby zabezpečia, aby bolo možné vykonať koordinované a/alebo spoločné procedúry, ktoré spĺňajú požiadavky uvedených dvoch smerníc.

Slovo „*zabezpečia*“ v článku 2 ods. 3 prvom pododseku smernice o EIA v znení zmien znamená, že existuje povinnosť uskutočniť tieto procedúry; naproti tomu sa v druhom pododseku toho istého článku namiesto toho používa sloveso „*môžu*“, ktoré znamená možnosť voľby. Slová „v prípade potreby“ sa vzťahujú na otázku, či sú tieto dve procedúry v danom prípade skutočne relevantné. Inými slovami, ak si príslušný projekt vyžaduje posúdenia podľa smernice o EIA a smernice o biotopoch, uskutoční sa koordinovaná alebo spoločná procedúra okrem prípadu, keď pre daný projekt nie je relevantná. O tom, či procedúra je, alebo nie je relevantná, rozhoduje príslušný členský štát.

([1]) Tento usmerňovací dokument venuje osobitnú pozornosť „primeranému posúdeniu“ vplyvov na lokality sústavy Natura 2000 uvedenému v článku 6 ods. 3 a 4 smernice o biotopoch (v uvedenom článku „primeraný odhad“), t. j. na lokality s európskym významom a osobitné chránené územia v rámci smernice o biotopoch a na osobitne chránené územia v rámci smernice o vtáctve. Okrem primeraného posúdenia môžu z uplatňovania článkov 12 a 16 smernice o biotopoch a článkov 5 a 9 smernice o vtáctve vyplývať aj postupy posudzovania.

([2]) V súlade s článkom 7 smernice o biotopoch platia ustanovenia o primeranom posúdení podľa článku 6 smernice o biotopoch aj pre osobitne chránené územia klasifikované podľa smernice o biotopoch.

([3]) „(37) S cieľom zlepšiť účinnosť posudzovania, znížiť zložitosť administratívy a zvýšiť hospodársku efektívnosť v prípade, ak povinnosť vykonať posúdenia v súvislosti s otázkami životného prostredia vyplýva súčasne z tejto smernice aj zo smernice 92/43/EHS a/alebo smernice 2009/147/ES, členské štáty by mali po zohľadnení svojich osobitných organizačných charakteristík zabezpečiť, aby bolo v prípade potreby možné vykonať koordinované a/alebo spoločné procedúry, ktoré spĺňajú požiadavky uvedených smerníc. Ak povinnosť vykonať posúdenia v súvislosti s otázkami životného prostredia vyplýva súčasne z tejto smernice aj z iných právnych predpisov Únie, ako je smernica Európskeho parlamentu a Rady 2000/60/ES, smernica 2001/42/ES, smernica Európskeho parlamentu a Rady 2008/98/ES, smernica Európskeho parlamentu a Rady 2010/75/EÚ a smernica 2012/18/EÚ, členské štáty by mali mať možnosť vykonať koordinované a/alebo spoločné procedúry, ktoré spĺňajú požiadavky príslušných právnych predpisov Únie. Pri vytváraní koordinovaných alebo spoločných procedúr by členské štáty mali určiť orgán zodpovedný za vykonávanie zodpovedajúcich povinností. Zohľadňujúc inštitucionálne štruktúry by členské štáty mali mať možnosť, ak to považujú za potrebné, určiť viac ako jeden orgán.“

([4]) Článok 2 ods. 3 prvý pododsek smernice o EIA.

3.2. *EIA a iné právne predpisy EÚ*

Existujú projekty, v prípade ktorých povinnosť vykonať posúdenia vplyvov na životné prostredie vyplýva súčasne zo smernice o EIA a z iných právnych predpisov EÚ ako smernica o biotopoch (napr. rámcová smernica o vode alebo smernica o priemyselných emisiách). V týchto prípadoch môžu členské štáty uplatniť koordinovanú procedúru, spoločnú procedúru alebo kombináciu oboch. Členský štát nie je povinný v týchto prípadoch zefektívniť posúdenia vplyvov na životné prostredie.

Napríklad určité projekty uvedené v smernici o EIA by mohli ovplyvniť chránené druhy a biotopy v lokalitách sústavy Natura 2000 alebo môžu viesť k zmenám vo vodných útvaroch. Na projekty týkajúce sa zariadení, ktoré sa uvádzajú v smernici EIA a smernici o priemyselných emisiách, sa vzťahujú požiadavky oboch smerníc. Aby boli zber údajov, verejné konzultácie a posudzovanie efektívnejšie, posúdenia by sa podľa možnosti mali vykonávať v rámci spoločnej procedúry.

4. **Zefektívnenie environmentálnych posúdení vplyvov na životné prostredie: najlepšie postupy**

4.1. *Vypracovanie správy o posudzovaní vplyvov na životné prostredie*

Obsah správy o posudzovaní vplyvov na životné prostredie môže byť v jednotlivých prípadoch rozdielny v závislosti od osobitnej charakteristiky projektu a environmentálnych faktorov, ktoré pravdepodobne budú ovplyvnené. Údaje a informácie, ktoré navrhovateľ uvádza v správe o EIA, by mali byť v súlade s prílohou IV k smernici EIA ([1]). Podľa potreby by sa mohli zohľadniť informácie a výsledky iných posúdení vyžadovaných podľa právnych predpisov EÚ alebo vnútroštátnych právnych predpisov, aby sa predišlo duplicitnému posudzovaniu. Príslušné právne predpisy zahŕňajú „primerané posúdenie“ podľa smernice o biotopoch, smernicu o priemyselných emisiách a rámcovú smernicu o vode.

Vzhľadom na rozdiely v rozsahu posudzovania vplyvov na životné prostredie a primeraného posúdenia musia byť informácie relevantné pre primerané posúdenie a príslušné závery v správe o posudzovaní vplyvov na životné prostredie ľahko identifikovateľné. Informácie získané v rámci posudzovania vplyvov na životné prostredie nemôžu nahradiť informácie v primeranom posúdení, keďže ani jedna procedúra nie je nadradená.

Stanovenie rozsahu a úrovne podrobností týkajúcich sa environmentálnych informácií, ktoré sa majú predložiť v správe o posudzovaní vplyvov na životné prostredie (t. j. určenie rozsahu), je nepovinné. Príslušný orgán však musí vydať stanovisko o rozsahu a úrovni podrobností informácií, ktoré má navrhovateľ uviesť v správe o EIA, ak o to predkladateľ projektu požiada. Osobitne sa bude prihliadať na špecifiká projektu vrátane jeho umiestnenia, technickej kapacity a pravdepodobného vplyvu na životné prostredie ([2]).

Určenie rozsahu môže byť užitočné, ak by sa spoločné a koordinované procedúry vyžadované príslušnými smernicami mohli vykonávať v rôznych kombináciách. Posudzovanie vplyvov na životné prostredie a primerané posúdenie by sa mohli napríklad vykonávať buď v rámci spoločnej, alebo koordinovanej procedúry. V prípade potreby by sa mohlo doplniť posudzovanie podľa rámcovej smernice o vode alebo smernice o priemyselných emisiách. Posudzovanie podľa rámcovej smernice o vode alebo smernice o priemyselných emisiách by sa mohlo uskutočniť spolu s posudzovaním vplyvov na životné prostredie a primeraným posúdením alebo by sa s nimi mohlo skoordinovať.

V záujme zabezpečenia kvalitných informácií o životnom prostredí je vhodné, aby bolo určenie rozsahu povinným krokom v zefektívnenom posudzovaní. Pri zefektívnení posudzovania môže pomôcť zavedenie primeraných časových rámcov na určenie rozsahu. Určenie rozsahu je užitočné aj pre navrhovateľa, keďže zaručuje transparentnosť a právnu istotu. Včasná koordinácia s účasťou príslušných orgánov, verejnosti a navrhovateľa pred začatím posudzovania vplyvov môže teda celý proces zjednodušiť a identifikovať prípadné problémy hneď od začiatku.

Pri uplatňovaní koordinovanej procedúry môže navrhovateľ vďaka zefektívneniu koordinovať zber údajov vyžadovaných pre rôzne environmentálne posúdenia a riadenie jednotlivých postupov. V ideálnom prípade by to mal robiť *ad hoc* koordinátor alebo určený príslušný orgán. Potom by bolo možné koordinovať vypracovanie jednotlivých správ.

Je vhodné, aby vnútroštátne orgány pred realizáciou projektu vytvorili celoštátnu alebo regionálnu databázu s údajmi o stave životného prostredia. Elektronický systém zasielania alebo online platforma pre zdieľanie informácií môžu napríklad centralizovať zdroje, ktoré sú k dispozícii na zber a zverejňovanie údajov, a zjednodušiť proces.

Ak sa posudzovanie vplyvov na životné prostredie a primerané posúdenie vykonávajú v rámci spoločnej procedúry a sú doplnené o koordinovanú procedúru pre ďalšie uplatniteľné posúdenia, spoločné a koordinované procedúry by sa mohli kombinovať. V závislosti od výsledku určenia rozsahu a charakteru projektu by mohlo byť najlepším riešením vypracovať jednu komplexnú environmentálnu správu.

([1]) Článok 5 smernice o EIA v znení zmien.
([2]) Článok 5 ods. 2 smernice o posudzovaní vplyvov na životné prostredie (EIA) v znení zmien.

USMERNENIE K VYPRACOVANIU SPRÁVY O POSUDZOVANÍ VPLYVOV NA ŽIVOTNÉ PROSTREDIE

— Navrhovatelia by mali začať zbierať údaje po konzultácii s príslušnými orgánmi čo najskôr, kým je projekt vo fáze prípravy.

— Určenie rozsahu je osvedčeným postupom pri všetkých procedúrach, či už ide o spoločnú, koordinovanú alebo kombinovanú. Uľahčuje stanovenie rozsahu a obsahu výslednej environmentálnej správy a zabezpečuje, aby boli informácie, ktoré sa majú poskytovať na základe rôznych environmentálnych posúdení, koherentné.

— Ak sa členský štát rozhodne pre spoločnú procedúru, environmentálna správa by sa mala podľa možnosti vypracovať ako jeden dokument, ktorý obsahuje všetky potrebné informácie a závery. Mala by sa zamerať na osobitné aspekty všetkých environmentálnych posúdení súvisiacich s projektom.

— Ak sa členský štát rozhodne pre koordinovanú procedúru, navrhovateľ môže vypracovať viac ako jednu environmentálnu správu. Neskôr by sa mohli zhrnúť v jednom dokumente. Ako alternatívne riešenie by sa mohol koordinovať ich obsah.

4.2. *Konzultácie a účasť verejnosti*

Účasť verejnosti je kľúčovým krokom v rámci posudzovania vplyvov na životné prostredie a je v súlade s medzinárodnými záväzkami EÚ vyplývajúcimi z Aarhuského dohovoru ([1]). V smernici o EIA sa stanovujú záväzné požiadavky na účasť verejnosti ([2]). Časové rámce na konzultácie dotknutej verejnosti v súvislosti so správou o EIA musia trvať najmenej 30 dní ([3]). Zabezpečenie účasti verejnosti v súvislosti s environmentálnymi posúdeniami umožňuje, aby sa konzultácie prepojili v závislosti od špecifík príslušného posúdenia. Osvedčeným postupom je informovať a zapojiť verejnosť od začiatku posudzovania vplyvov na životné prostredie, t. j. vo fáze určenia rozsahu. Platí to aj pre posudzovanie podľa smernice o biotopoch.

V prípade spoločnej procedúry sa musí jediná environmentálna správa v primeranej lehote sprístupniť verejnosti. Verejnosť musí dostať možnosť reálne sa zúčastňovať na procese prijímania rozhodnutí v oblasti životného prostredia ([4]).

V prípade koordinovanej environmentálnej procedúry môže určený orgán zodpovedný za koordináciu zabezpečiť, aby verejnosť mala prístup k informáciám a mohla sa zúčastniť, ako je uvedené v článku 6 ods. 3 a 4 smernice o EIA a v ostatných právnych predpisoch EÚ, v ktorých sa paralelne k informáciám zostavovaným podľa smernice o EIA predpisujú verejné konzultácie a účasť.

USMERNENIE KU KONZULTÁCIÁM A ÚČASTI VEREJNOSTI

— Ustanovenia týkajúce sa plánovania účasti verejnosti a konzultácií by mali existovať v rôznych fázach zefektívnených environmentálnych procedúr. Odporúča sa zapojiť verejnosť včas, a to vo fáze určovania rozsahu.

— Ak je pre posúdenia, ktoré sa majú vykonať, potrebných niekoľko verejných konzultácií, mali by sa uskutočniť buď v rámci jedného integrovaného konzultačného postupu, alebo prostredníctvom koordinovaných postupov.

— Stanovením primeraných maximálnych časových rámcov na informovanie verejnosti a uskutočnenie verejných konzultácií sa uľahčí a zefektívni postup pre príslušné orgány aj navrhovateľov.

4.3. *Rozhodovanie*

Na rozdiel od smernice o EIA sa v článku 6 ods. 3 smernice o biotopoch stanovuje, že výsledky „primeraného posúdenia“ sú záväzné na to, aby bolo možné projekt povoliť. Znamená to, že príslušné orgány môžu povoliť projekt iba vtedy, ak z „primeraného posúdenia“ vyplýva, že projekt nebude mať nepriaznivý vplyv na integritu dotknutej lokality sústavy Natura 2000.

Ak si projekt vyžaduje súčasné uplatňovanie EIA a primeraného posúdenia, uplatňuje sa spoločná alebo koordinovaná procedúra. Skúsenosti ukazujú, že spoločná procedúra zahŕňajúca posudzovanie vplyvov na životné prostredie aj primerané posúdenie zabezpečuje lepšiu kvalitu posudzovania a predstavuje odporúčaný spôsob vykonávania týchto dvoch

([1]) Vyžaduje to Dohovor EHK OSN o prístupe k informáciám, účasti verejnosti na rozhodovacom procese a prístupe k spravodlivosti v záležitostiach životného prostredia (Aarhuský dohovor), ktorého zmluvnými stranami sú EÚ a jej členské štáty.
([2]) Ustanovenia o účasti verejnosti obsahuje aj rámcová smernica o vode a smernica o priemyselných emisiách. Členské štáty musia zabezpečiť dodržiavanie týchto ustanovení v relevantných prípadoch.
([3]) Článok 6 ods. 7 smernice o EIA v znení zmien.
([4]) Článok 6 smernice o EIA v znení zmien.

posúdení. Preto ak sa rozhoduje o udelení alebo zamietnutí povolenia na určitý projekt posudzovaný podľa smernice o EIA aj podľa článku 6 ods. 3 smernice o biotopoch, rozhodnutie by malo byť podľa možnosti doplnené o informácie o primeranom posúdení a musí byť v súlade s výsledkami primeraného posúdenia (alebo s požiadavkami článku 6 ods. 4 smernice o biotopoch, ktoré sa uplatňujú v určitých situáciách ([1])).

Ak sa v rozhodnutí o EIA stanovujú opatrenia, ktorých cieľom je zabrániť alebo predísť výrazným negatívnym účinkom, prípadne ich zmierniť, a ak je to možné, vykompenzovať ich, a postupy monitorovania takýchto účinkov, v kontexte zefektívneného posudzovania vplyvov na životné prostredie sa odporúča, aby sa uviedli informácie o alternatívnych riešeniach, opatreniach na zmiernenie vplyvu a v prípade potreby o kompenzačných opatreniach pre lokality sústavy Natura 2000.

USMERNENIA K ROZHODOVANIU

— Spoločná procedúra zahŕňajúca posudzovanie vplyvov na životné prostredie aj primerané posúdenie zabezpečuje lepšiu kvalitu, keďže je aj predmetom verejných konzultácií. Preto ak sa rozhoduje o udelení alebo zamietnutí povolenia na určitý projekt, odporúča sa, aby sa rozhodnutie doplnilo o informácie o „primeranom posúdení“ a aby bolo v súlade s výsledkami uvedeného posúdenia.

— Rozhodnutie na základe zefektívneného posudzovania vplyvov na životné prostredie by mohlo zahŕňať aj informácie o alternatívnych riešeniach, opatreniach na zmiernenie a v prípade potreby o kompenzačných opatreniach pre lokality sústavy Natura 2000, ktoré sa identifikovali v kontexte primeraného posúdenia alebo vo výslednej environmentálnej správe o posudzovaní vplyvov na životné prostredie.

([1]) Podľa článku 6 ods. 4 smernice o biotopoch možno povolenie udeliť aj vtedy, ak z „primeraného posúdenia“ vyplynie, že negatívne účinky nemožno vylúčiť; v tom prípade platia osobitné prísne podmienky (absencia alternatívnych riešení, naliehavé dôvody vyššieho verejného záujmu, kompenzačné opatrenia za škody, aby sa zabezpečila koherentnosť sústavy Natura 2000). Komisia musí byť v takom prípade informovaná a za určitých okolností musí vydať stanovisko.

Nevznesenie námietky voči oznámenej koncentrácii

(Vec M.8106 – Jones Lang Lasalle/Integral UK Holding)

(Text s významom pre EHP)

(2016/C 273/02)

Dňa 19. júla 2016 sa Komisia rozhodla nevzniesť námietku voči uvedenej oznámenej koncentrácii a vyhlásiť ju za zlučiteľnú s vnútorným trhom. Toto rozhodnutie je založené na článku 6 ods. 1 písm. b) nariadenia Rady (ES) č. 139/2004 ([1]). Úplné znenie rozhodnutia je dostupné iba v anglickom jazyku a bude zverejnené po odstránení akýchkoľvek obchodných tajomstiev. Bude dostupné:

— v časti webovej stránky Komisie o hospodárskej súťaži venovanej fúziám (http://ec.europa.eu/competition/mergers/cases/). Táto webová stránka poskytuje rôzne možnosti na vyhľadávanie individuálnych rozhodnutí o fúziách podľa názvu spoločnosti, čísla prípadu, dátumu a sektorových indexov,

— v elektronickej podobe na webovej stránke EUR-Lex (http://eur-lex.europa.eu/homepage.html?locale=sk) pod číslom dokumentu 32016M8106. EUR-Lex predstavuje online prístup k európskemu právu.

([1]) Ú. v. EÚ L 24, 29.1.2004, s. 1.

Nevznesenie námietky voči oznámenej koncentrácii

(Vec M.7986 – Sysco/Brakes)

(Text s významom pre EHP)

(2016/C 273/03)

Dňa 9. júna 2016 sa Komisia rozhodla nevzniesť námietku voči uvedenej oznámenej koncentrácii a vyhlásiť ju za zlučiteľnú s vnútorným trhom. Toto rozhodnutie je založené na článku 6 ods. 1 písm. b) nariadenia Rady (ES) č. 139/2004 ([1]). Úplné znenie rozhodnutia je dostupné iba v anglickom jazyku a bude zverejnené po odstránení akýchkoľvek obchodných tajomstiev. Bude dostupné:

— v časti webovej stránky Komisie o hospodárskej súťaži venovanej fúziám (http://ec.europa.eu/competition/mergers/cases/). Táto webová stránka poskytuje rôzne možnosti na vyhľadávanie individuálnych rozhodnutí o fúziách podľa názvu spoločnosti, čísla prípadu, dátumu a sektorových indexov,

— v elektronickej podobe na webovej stránke EUR-Lex (http://eur-lex.europa.eu/homepage.html?locale=sk) pod číslom dokumentu 32016M7986. EUR-Lex predstavuje online prístup k európskemu právu.

([1]) Ú. v. EÚ L 24, 29.1.2004, s. 1.

IV

(Informácie)

INFORMÁCIE INŠTITÚCIÍ, ORGÁNOV, ÚRADOV A AGENTÚR EURÓPSKEJ ÚNIE

EURÓPSKA KOMISIA

Výmenný kurz eura [1]

26. júla 2016

(2016/C 273/04)

1 euro =

	Mena	Výmenný kurz		Mena	Výmenný kurz
USD	Americký dolár	1,0997	CAD	Kanadský dolár	1,4553
JPY	Japonský jen	114,67	HKD	Hongkongský dolár	8,5301
DKK	Dánska koruna	7,4393	NZD	Novozélandský dolár	1,5561
GBP	Britská libra	0,83710	SGD	Singapurský dolár	1,4925
SEK	Švédska koruna	9,5124	KRW	Juhokórejský won	1 249,22
CHF	Švajčiarsky frank	1,0870	ZAR	Juhoafrický rand	15,8672
ISK	Islandská koruna		CNY	Čínsky juan	7,3357
NOK	Nórska koruna	9,4370	HRK	Chorvátska kuna	7,4855
BGN	Bulharský lev	1,9558	IDR	Indonézska rupia	14 488,80
CZK	Česká koruna	27,021	MYR	Malajzijský ringgit	4,4693
HUF	Maďarský forint	313,16	PHP	Filipínske peso	51,855
PLN	Poľský zlotý	4,3629	RUB	Ruský rubeľ	72,8920
RON	Rumunský lei	4,4657	THB	Thajský baht	38,494
TRY	Turecká líra	3,3508	BRL	Brazílsky real	3,6080
AUD	Austrálsky dolár	1,4599	MXN	Mexické peso	20,6734
			INR	Indická rupia	74,0420

[1] *Zdroj*: referenčný výmenný kurz publikovaný ECB.

Vysvetlivky ku kombinovanej nomenklatúre Európskej únie

(2016/C 273/05)

Podľa článku 9 ods. 1 písm. a) druhej zarážky nariadenia Rady (EHS) č. 2658/87 [1] sa vysvetlivky ku kombinovanej nomenklatúre Európskej únie [2] týmto menia takto:

Na strane 381:

9503 00 Trojkolky, kolobežky, šliapacie autá a podobné detské vozidielka; kočíky pre bábiky; bábiky; ostatné hračky; zmenšené modely a podobné modely na hranie, tiež mechanické; skladačky všetkých druhov.

V druhom odseku sa pridáva toto písmeno:

„d) kombinácie pozostávajúce z krúžku na kľúče a hračky, ktoré sú vzájomne spojené tak, aby sa uľahčila manipulácia s uchytenými kľúčmi (napríklad reťazou alebo otáčavými príchytkami), a ktoré sú z hľadiska svojej veľkosti/povahy alebo dizajnu hlavne určené ako kľúčenka a obvykle sa nosia vo vrecku alebo v kabelke (všeobecne, podstatným materiálom je materiál, z ktorého je vyrobený krúžok na kľúče).“

[1] Nariadenie Rady (EHS) č. 2658/87 z 23. júla 1987 o colnej a štatistickej nomenklatúre a o Spoločnom colnom sadzobníku (Ú. v. ES L 256, 7.9.1987, s. 1).
[2] Ú. v. EÚ C 76, 4.3.2015, s. 1.

Vysvetlivky ku kombinovanej nomenklatúre Európskej únie

(2016/C 273/06)

Podľa článku 9 ods. 1 písm. a) druhej zarážky nariadenia Rady (EHS) č. 2658/87 [1] sa vysvetlivky ku kombinovanej nomenklatúre Európskej únie [2] týmto menia takto:

Na strane 367 sa vkladá sa tento text:

„**8714 99 90 ostatné; časti**

Do tejto podpoložky patria detské sedadlá určené na prepravu detí na ‚bicykloch pre dospelých‘. Môžu byť buď namontované na nosiči batožiny a ráme, alebo môžu byť pripevnené k riadidlám alebo na ne. Tieto sedadlá sú vhodné hlavne na použitie na bicykloch, a preto sa považujú za príslušenstvo k bicyklu.“

[1] Nariadenie Rady (EHS) č. 2658/87 z 23. júla 1987 o colnej a štatistickej nomenklatúre a o Spoločnom colnom sadzobníku (Ú. v. ES L 256, 7.9.1987, s. 1).
[2] Ú. v. EÚ C 76, 4.3.2015, s. 1.

ISSN 1977-1037 (elektronické vydanie)
ISSN 1725-5236 (papierové vydanie)

Úrad pre vydávanie publikácií Európskej únie
2985 Luxemburg
LUXEMBURSKO

SK